

พฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
SAVING BEHAVIOR OF WORKERS PERSON
IN BANGKOK AND SURROUNDING

พัชรพรรณ อังศรรมรัตน์

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Patcharapan Angsathammarat

Email: patcharapan.a@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng

University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มี เพศ อายุ ต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมไม่ต่างกัน ส่วนบุคคลวัยทำงานที่มี สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ต่อเดือนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม, บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the Saving behavior of workers in Bangkok and Surrounding 2) To study the Saving behavior of workers in Bangkok and Surrounding, Classified by personal factors

The sample group was 400 people of worker in Bangkok and Perimeter. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the Frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by One-way ANOVA (F-tests) in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different.

The results of hypothesis testing showed that worker in Bangkok and and surroundings, the behavior of saving is not different among the working class comparing their age and gender difference. However, the behavior of saving is different comparing their status and education among the working class when consider their average income and average expense.

Keywords: Saving Behavior; Worker in Bangkok and Surroundings

บทนำ

คนทุกคนย่อมอยากมีชีวิตที่สุขสบายมีความมั่นคงในชีวิตทุกคนต้องการมีอนาคตที่มีการเงินที่ดีกันทั้งนั้น มีเงินใช้หลังเกษียณ การที่จะมีชีวิตที่สุขสบายและมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคตนั้น ยิ่งจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินที่ดี ดังนั้นทุกคนควรที่จะเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินออมอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็กเพื่อสร้างวินัยทางการเงิน เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นที่จะต้องรู้วิธีการวางแผนทางการเงิน การจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ควรมีการตั้งเป้าหมายการออมเงินไว้ และควรมีการจัดสรรรายจ่ายต่างๆ อย่างเหมาะสม ดังนั้นพ่อแม่ควรปลูกฝังลูกให้มึนนิสัยการออมตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเมื่อเด็กโตขึ้น การมีนิสัยการออมที่ติดตัวไปจนโต จะทำให้คนคนนั้นมี การวางแผนทางการเงินที่ดีได้ และเมื่อถึงวันที่มีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัวทำให้ความรับผิดชอบและภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุ ยังต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลงหรืออาจจะไม่มีรายได้เลย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรืออาจจะเพิ่มขึ้นจากการที่จะต้องดูแลสุขภาพ หรือเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นยิ่งทำให้การวางแผนการเงินหรือการวางแผนการออมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เรารับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ การวางแผนทางการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินไปในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างดีมีสุขภาพทางการเงินที่ดี หรือสามารถสร้างเป็นสมการทางการเงินง่ายๆ ได้คือ รายได้ - เงินออม = ค่าใช้จ่าย

การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน เป็นการศึกษาที่พยายามทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในการที่จะเก็บออมหรือนำเงินที่มีอยู่ไปลงทุนให้เกิดประโยชน์และเปรียบเทียบว่าบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้มีลักษณะการออมที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และศึกษาว่าบุคคลเหล่านี้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องทางการเงินที่เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ประกอบกับผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศ รวมถึงผลกระทบทางด้านสังคมผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ และเพื่อเป็นแนวทางและส่งเสริมการออมให้กับคนวัยทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตของงานวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ขอบเขตของประชากร ขอบเขตการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงต้องกำหนดโดยการเปิดตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ซึ่งทางผู้วิจัยได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% จึงทำให้มีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และจากการเปิดตารางที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 400 ตัวอย่าง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นในการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำแนกตามปัจจัยต่างๆ โดยการศึกษานี้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ ด้านปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการพฤติกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงาน
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงานที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนมีการออมมากขึ้น

ทบทวนวรรณกรรม

ปรารธนา เหล่าคน, (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การออม คือ การเก็บสะสมเงินที่ละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเรื่อยๆ โดยหากเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคิดคำนึงถึงคือ เราจะสามารถ

จัดเก็บเงินให้เหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินที่มีนั้นงอกเงยเพิ่มขึ้น ซึ่งการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสด เงินฝากธนาคาร หรือการลงทุนในบริษัทเงินทุน โดยการออมเหล่านี้จะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน หากเรานำเงินที่เหลือใช้ไปซื้อทองคำแท่งและทองคำรูปพรรณ หรือซื้อที่ดิน ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ หรือหลักทรัพย์อื่นๆ ก็จะเรียกว่าเป็นการลงทุน

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Keynes (1989 อ้างใน นเรศ หนองใหญ่, 2560) ได้กล่าวเอาไว้ว่า การตัดสินใจในการออมทรัพย์ของแต่ละบุคคลนั้นอาจจะมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป คนจะมีความต้องการถือเงินหรือเก็บเงินไว้เพื่อวัตถุประสงค์ 3 ประเภท คือ

- 1) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายใช้สอยของบุคคล
- 2) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อยามฉุกเฉิน และเพราะความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายได้ รายจ่ายในอนาคตที่ไม่สามารถคาดคะเนได้
- 3) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร แต่โดยรวม ๆ แล้วการตัดสินใจที่จะออมเงินของบุคคล จึงประกอบด้วยเหตุผลดังนี้
 - 3.1) เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามแก่ชรา
 - 3.2) เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ในยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เงินอย่างกะทันหัน เช่น การประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย เป็นต้น ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการเก็บออมไว้เช่นกัน
 - 3.3) เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับเป็นทุนการศึกษาอาจจะเป็นการเก็บออมไว้เพื่อการศึกษสำหรับตนเองหรือไว้เป็นทุนการศึกษาสำหรับบุตรหลานก็ได้
 - 3.4) เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับซื้อที่อยู่อาศัย
 - 3.5) เพื่อซื้อเครื่องมือใช้ในการประกอบอาชีพ
 - 3.6) เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินทรัพย์ถาวร สินทรัพย์ถาวรในปัจจุบันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการครองชีพ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในบ้าน เฟอร์นิเจอร์ รถยนต์ เครื่องเสียง เป็นต้น ซึ่งบุคคลทั่วไปมักมีไว้เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต ดังนั้นการออมเพื่อเหตุผลนี้มักเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ
 - 3.7) เพื่อให้ได้มา สำหรับหลักประกันบางอย่าง ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุและการประกันภัย เป็นต้น ซึ่งถ้าบุคคลหนึ่งประสบภัยพิบัติโดยไม่คาดฝันในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น หลักประกันเหล่านั้นจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้
 - 3.8) เพื่อหาผลประโยชน์ ผลประโยชน์ในที่นี้ก็คือผลตอบแทนที่ได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล และส่วนลด เป็นต้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเหตุผลในการออมตามเป้าหมายนี้ ก็คือความต้องการผลประโยชน์จากการเก็บออมและโดยทั่วไปผู้มียาวยได้สูงถึงระดับหนึ่งจะสามารถทำการออมเพื่อวัตถุประสงค์นั้นได้

3.9) เพื่อการจัดตั้งธุรกิจเพราะเชื่อว่าการประกอบธุรกิจจะทำให้ฐานะเศรษฐกิจของผู้ทำธุรกิจดีขึ้น เมื่อผู้ใดมีช่องทางจะประกอบธุรกิจได้ก็พยายามที่จะกระทำ โดยมีปัจจัยที่สาเหตุสำคัญในการประกอบธุรกิจก็คือ เงินทุน ดังนั้นการออมจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้เงินทุนมาประกอบธุรกิจด้วยความตั้งใจ

3.10) เพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ

3.11) เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมเกี่ยวกับทางด้านสังคม เช่น การให้ของขวัญวันเกิด วันแต่งงาน ซื้อบ้านใหม่ ซื้อรถใหม่ เป็นต้น

3.12) เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้แก่บุตรหลาน

3.13) เพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในการสมรส เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อทำบุญ ฯลฯ โดยมักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอและในบางครั้งอาจไม่ได้มีการคาดคะเนมาก่อน ผู้ที่วางแผนการใช้จ่ายงบประมาณในครอบครัวอย่างดีนั้น จึงมักกันเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อกิจกรรมเงินส่วนนี้ซึ่งสามารถเรียกว่าเป็นเงินออมได้ด้วยเช่นกัน เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ด้านวัตถุประสงค์ในการออม

(ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล, 2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากสำหรับการออม คือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีมากที่สุด รองลงมาคือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามชรา วัตถุประสงค์เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดหาหลักประกันในชีวิต วัตถุประสงค์เพื่อจ่ายสำหรับที่อยู่อาศัย และวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจ มีอิทธิพลมาก ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า วัตถุประสงค์เพื่อผลตอบแทนในการออม วัตถุประสงค์ใช้ในกิจกรรมทางสังคม และวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจกรรมอื่นๆ เช่น งานแต่งงาน ท่องเที่ยว นั้นมีอิทธิพลปานกลาง

(นนทพร จรัสสุขสวัสดิ์, 2560) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อให้ในอนาคตมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน และการนำเงินไปลงทุน

(นนทพร จรัสสุขสวัสดิ์, 2560) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมต่างกัน และจะทำให้มีความต้องการในการวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกันด้วย

ด้านรูปแบบการออม

(ดารารภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์, 2558) ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ พบว่า ข้าราชการกองทัพอากาศนิยมออมเงินด้วยบัญชีเงินฝากประเภทต่างๆ ในสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาอยู่ในกลุ่มของการเก็บสะสมในรูปแบบเงินสด ซื้อสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์

และการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต การลงทุนในรูปของทองคำ หุ้่น กองทุนประเภทต่างๆ และพันธบัตร รัฐบาลยังได้รับความนิยมเป็นจำนวนน้อย

(ปราถนา เหล่าคนดี, 2558) จากการศึกษาพฤติกรรมการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและการก่อหนี้ ของคนวัยทำงาน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทฟู้ดโปรเจ็ค (สยาม) จำกัด และ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด เลือกรูปแบบการออมหรือลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินที่หลากหลายประเภท เช่น LTF ประกันชีวิต หุ้่น และการฝากธนาคาร เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่ของบริษัทมีรายได้อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีจึงเป็นหนึ่งในแรงจูงใจในการเลือกลงทุนดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิลดหย่อนภาษี ส่วนพนักงานบริษัทฟู้ด โปรเจ็ค (สยาม) จำกัดนั้น ส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการออม การลงทุน โดยเน้นไปที่การออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่มีรายได้ที่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษี

(ชานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล, 2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน จังหวัดสตูล พบว่า เพศ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน โดยการฝากเงินกับธนาคาร ถือเป็นเงินสด และการฝากสหกรณ์ เป็นต้น

(กุลฐกาน ตั้งทิวาพร, 2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงาน แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการออมมากกว่าผู้ชาย และบุคคลในวัยทำงานส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมในรูปของบัญชีเงินฝากธนาคาร และนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงินที่น่าเชื่อถือ

(ชานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล, 2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน จังหวัดสตูล พบว่า สถานภาพ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน โดยการฝากเงินกับธนาคาร ถือเป็นเงินสด และการฝากสหกรณ์

ด้านความถี่ในการออม

(ชานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล, 2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน จังหวัดสตูล พบว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลนิยมออมเป็นรายเดือน โดยเงินออม เหล่านั้นมาจากเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย

(ดารารากรณ์ โคลิรีวิวัฒน์, 2558) ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการ กองทัพอากาศ พบว่า ข้าราชการกองทัพอากาศนิยมออมเงินแบบออมประจำ(ทุกวันหรือทุกเดือน) ในระดับ ใกล้เคียงกับการออมเมื่อมีรายได้หรือมีเงินเหลือ

(กฤตภาส เลิศสงครา, 2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงาน บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ อายุ 26-30 ปี มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และเมื่อมีอายุน้อยระยะเวลาการทำงาน น้อยจึงมีรายได้น้อยตามไปด้วย ดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จึงมีความสามารถในการออมต่ำกว่า 5,000 บาท ดังนั้นจากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับรายได้ คือ พนักงานบริษัทพัฒนา

อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่มาก เป็นช่วงเวลาของการเริ่มต้นวัยทำงาน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย การซื้อสินค้าและบริการ แล้วนำมาเก็บออม จึงมีจำนวนน้อย และเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น รายได้เพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้มีความสามารถในการออมได้มากขึ้นเช่นกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Experimental Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) ใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยการใช้การคำนวณสูตรของ Yamane (1967) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบปลายเปิดและปิด โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ได้แก่ เพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการออม ด้านรูปแบบของการออม และ ด้านความถี่ของการออม มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ มีระดับการให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด 5 คะแนน, มีระดับการให้ความสำคัญในระดับมาก 4 คะแนน, มีระดับการให้ความสำคัญในระดับปานกลาง 3 คะแนน, มีระดับการให้ความสำคัญในระดับน้อย 2 คะแนน, และมีระดับการให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุด 1 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการออม ด้านรูปแบบของการออม และด้านความถี่ของการออม ที่ผู้วิจัยกำหนดในกรอบแนวคิดการวิจัย

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่จำแนกตาม เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จะใช้การวิเคราะห์ข้อ มูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และในส่วนของเพศ จะใช้การวิเคราะห์ด้วย สถิติ t-test

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวม พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้ความสำคัญด้านวัตถุประสงค์ของการออมในระดับมาก ด้านรูปแบบของการออมให้ระดับความสำคัญปานกลาง และด้านความถี่ของการออมในแต่ละเดือนคิดเป็นร้อยละ 22.32 ของรายได้

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้ บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มี สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยทำการสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวม พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้ความสำคัญด้านวัตถุประสงค์ของการออมในระดับมาก ด้านรูปแบบของการออมให้ระดับความสำคัญปานกลาง และด้านความถี่ของการออมในแต่ละเดือนคิดเป็นร้อยละ 22.32 ของรายได้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์ของการออม พบว่าบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้ระดับความสำคัญด้านวัตถุประสงค์ของการออมภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การวางแผนการออมที่ดีนั้นจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และถัดมาจะเป็นด้านการออมเพื่อให้มีเงินเพียงพอไว้ยามฉุกเฉิน การออมเพื่อให้มีเงินเพียงพอไว้ใช้จ่ายยามชราหรือเกษียณ การออมเพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกผล และการออมเพื่อเป็นทุนการศึกษาให้บุตรหลานหรือตนเอง ตามลำดับ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การออมเงินของแต่ละคนก็มีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป บางคนออมเงินได้น้อยเพราะมีค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนสูง หรือบางคนออมได้เป็นจำนวนมากเพราะสามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีเงินเหลือเก็บเพื่อออมเงินได้อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการออมเงินให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นที่จะต้องมีความชัดเจนว่าเงินที่เราจะเก็บออมนั้นจะนำไปทำอะไร เมื่อเรามีวัตถุประสงค์ที่

ชัดเจนแล้วเราจะมีแรงบันดาลใจในการเก็บเงินมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซาเนียฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559), กฤตภาส เลิศสงครา(2555) ให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์การออมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการออมที่ตึ้นจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวว่า บุคคลในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์การออมด้านการวางแผนการออมเพื่อให้ในอนาคตมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นในระดับมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์หลักของการออมของข้าราชการทหารอากาศส่วนใหญ่ออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน, นเรศ หนองใหญ่ (2560) ให้ความเห็นว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์หลักของการออมเพื่อซื้อทรัพย์สิน และ ปรารถนา เหล่าคนดี (2558) ที่กล่าวว่า พนักงานบริษัทฟู้ดโปรดักส์(สยาม) จำกัด และ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวงจำกัด มีวัตถุประสงค์หลักสำหรับการออมคือ การมีเงินเหลือเก็บไว้ใช้ในยามเกษียณหรือก่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของเงินหรือทรัพย์สินที่เรามีอยู่

1.2 ด้านรูปแบบของการออม พบว่าบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้ความสำคัญด้านรูปแบบของการออมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงิน การนำเงินไปซื้อสินทรัพย์ถาวร การนำเงินไปลงทุนในตลาดเงินหรือตลาดทุน การนำเงินไปซื้อประกันสะสมทรัพย์ การเก็บเงินไว้กับตัว และ การนำเงินไปซื้อขายหุ้น ตามลำดับ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ด้านรูปแบบการออมนั้นไม่ได้มีแต่การสะสมเงินไว้ในรูปแบบเงินสดเท่านั้น แต่บุคคลสามารถมีรูปแบบการออมอื่นๆ ได้อีก เพียงเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีรูปแบบการออมภาพรวมเฉลี่ย 1.14 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และ ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ที่กล่าวว่า ข้าราชการกองทัพอากาศมีรูปแบบการออมโดยภาพรวมอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงิน ซึ่งอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ แนวคิดของซาเนียฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559), กฤษฏากาน ตั้งทิวาพร (2555) ได้กล่าวว่า ประชาชนโดยส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการออมโดยการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน ซึ่งอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้อง กับแนวคิดของ กฤตภาส เลิศสงครา (2555), ได้กล่าวว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่จะออมในรูปของเงินฝากธนาคาร ร้อยละ 88.89 ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด เนื่องจาก บุคคลวัยทำงานในปัจจุบันนั้นต้องการหลีกเลี่ยงจากความผันผวนของปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงนิยมการออมที่มีสภาพคล่องสูงแต่ความเสี่ยงต่ำ อย่างการฝากออมทรัพย์และการฝากประจำในธนาคาร

1.3 ด้านความถี่ของการออม พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีพฤติกรรมการออมในด้านความถี่ในการออมในแต่ละเดือนคิดเป็นร้อยละ 22.32 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความถี่ของการออมเงินนั้นจะขึ้นอยู่กับเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย หรือการกันเงินรายได้ไปเก็บสะสมไว้ทุกๆ เดือน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวว่า ความถี่ในการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรีนิยมออมเงินทุกเดือน, ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ที่

กล่าวว่า ข้าราชกรรการกองทัพอากาศนียมออมเงินแบบออมประจำ(ทุกวันหรือทุกเดือน) ในระดับใกล้เคียงกับการออมเมื่อมีรายได้หรือมีเงินเหลือ และ ชานีเยย์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลนียมออมเงินเป็นรายเดือน โดยเงินออมเหล่านั้นมาจากเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 บุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์ของการออม ด้านรูปแบบ และด้านความถี่การออมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้งเพศหญิงและเพศชาย ต่างมีความต้องการที่จะวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวไว้ว่าประชาชนในพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสังคมมีอิทธิพลกับตนเองเป็นอย่างมาก การอุปโภคบริโภคสินค้าบางอย่างมีการเปรียบเทียบและการแข่งขันกันทั้งการแต่งตัวเครื่องสำอางค์ ฯลฯ จึงอาจทำให้เพศหญิงมีเงินเหลือเก็บออมได้น้อยกว่าเพศชาย และไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ กฤตภาส เลิศสงครา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้น เพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันจึงทำให้แนวการปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีความวิตกกังวลหรือขาดความมั่นใจหรือมันคงจะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติ ทศนคติ โดยเพศหญิงมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย ดังนั้นเพศหญิงจึงต้องการความมันคง จึงสะท้อนไปที่การออมจึงออกมาว่ามีการออมมากกว่าเพศชาย

2.2 บุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์ของการออม ด้านรูปแบบ และด้านความถี่การออมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในทุกช่วงอายุจะมีการวางแผนการออมเหมือนกัน เนื่องจากบุคคลทุกคนต้องการที่จะมีชีวิตในอนาคตที่สุขสบายกันทั้งนั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดชานีเยย์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า อายุ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน, กุลฐกานม ตั้งทิวาพร (2555) กล่าวไว้ว่าพนักงานธนาคารแห่งหนึ่งมีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงานแตกต่างกัน และบุคคลในวัยทำงานส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมในรูปแบบของบัญชีเงินฝากธนาคาร และไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ กฤตภาส เลิศสงครา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีระหว่าง อายุ 26-30 ปี มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และเมื่อมีอายุน้อยระยะเวลาการทำงานน้อยจึงมีรายได้ได้น้อยตามไปด้วย ดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จึงมีความสามารถในการออมต่ำกว่า 5,000 บาท ดังนั้นอายุมีความสัมพันธ์กับรายได้ คือ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่มาก เป็นช่วงเวลาของการเริ่มต้นวัยทำงาน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย การซื้อสินค้าและบริการ แล้วนำมาเก็บออม จึงมีจำนวนน้อย และเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น รายได้เพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้มีความสามารถในการออมได้มากขึ้นเช่นกัน

2.3 บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพหม้าย/หย่าร้างเป็นบุคคลที่มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว ทำให้จำเป็นต้องออมมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่งและมั่นคงให้รายได้ที่แน่นอนในระยะยาว สำหรับบุคคลวัยทำงานที่มีสถานภาพโสด เนื่องจากการใช้เงินคนเดียวไม่มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัวจึงมีพฤติกรรมการออมน้อยกว่าบุคคลที่มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดารากรณ์ โควสิริวิวัฒน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่าข้าราชการกองทัพอากาศที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน และสถานภาพสมรส เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าราชการกองทัพอากาศตัดสินใจออม, กฤตภาส เลิศสงครา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มี สถานภาพโสดมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด สำหรับคนที่มีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่มีภาระรับผิดชอบของครอบครัว ทำให้กลุ่มดังกล่าวจำเป็นต้องออมมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีสถานภาพโสดจึงมีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ถึงแม้พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีสถานภาพโสด บางคนจะมีรายได้สูงขึ้นตามความสามารถในการทำงานและได้มีการปรับตำแหน่ง เนื่องจากการใช้เงินคนเดียวโดยไม่ได้รับผิดชอบต่อครอบครัวดังนั้นผู้ที่มีสถานะภาพโสด อาจใช้จ่ายเงินตามความต้องการได้อย่างไม่จำกัดและไม่มีภาระผูกพัน

2.4 บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออม และด้านรูปแบบการออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี บุคคลกลุ่มนี้เมื่อระดับการศึกษาที่สูงก็จะมีรายได้สูงตามไปด้วย รวมถึงการศึกษาที่สูงยังช่วยให้คนกลุ่มนี้สามารถเข้าใจระบบและประโยชน์ของการออมเงินได้มากขึ้นด้วย หากมีการนำเสนอรูปแบบการออมที่น่าสนใจและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในอนาคตได้ บุคคลวัยทำงานกลุ่มนี้อาจจะมีแนวโน้มที่จะฝากเงินไว้กับสถาบันทางการเงินมากขึ้น รวมถึงทางสถาบันทางการเงินควรมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ทางการเงินให้เหมาะสมกับบุคคลแต่ละระดับการศึกษาด้วยที่จะส่งเสริมให้บุคคลวัยทำงานกลุ่มอื่นที่มีระดับการศึกษา รองลงมาได้สนใจหันมาออมเงินกันเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวไว้ว่าประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีระดับการศึกษาที่ต่างกันนั้นมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมซึ่งประกอบด้วย ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ที่ทำงานออมเงินโดยการเล่นแชร์ เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน ออมเงินโดยการนำเงินไปให้กู้ยืมและออมเงินโดยการนำเงินไปซื้อทองหรือลงทุนในหุ้น, ดารากรณ์ โควสิริวิวัฒน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่าข้าราชการกองทัพอากาศที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการออม, และสอดคล้องกับแนวคิดของ กฤตภาส เลิศสงครา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มี

จำนวนเงินออมในช่วง 10,001-20,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อาจจะมี ความคาดหวังในเรื่องผลตอบแทนที่สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

2.5 บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมี พฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออม และด้านรูปแบบการออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน เนื่องจากบุคคลวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง ย่อมมีพฤติกรรมการออมที่สูงตามไปด้วย เนื่องจาก บุคคลที่รายได้เฉลี่ยน้อยเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วก็จะเหลือเงินไว้เก็บออมน้อยตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ กุลฐกาน ตังทิวพร (2555) ได้กล่าวไว้ว่าพนักงานธนาคารแห่งหนึ่งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทั้งทางด้านมูลค่าและด้านการกระทำ และสอดคล้องกับแนวคิด ของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มี รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน และจะทำให้มีความต้องการใน การวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกันด้วย

2.6 บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านความถี่การออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลวัยทำงานที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยเพราะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย และผู้ที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ เดือนสูงก็อาจจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง จึงมีพฤติกรรมการออมที่สูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ แตกต่างกันนั้นมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่าง, ดารารณณ์ โคลสิริวิวัฒน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ข้าราชการกองทัพอากาศที่มีรายจ่ายรวมต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับสาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าราชการ กองทัพอากาศจากกลุ่มตัวอย่าง ตัดสินใจออม และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออม และสอดคล้องกับแนวคิด ของ กฤตภาส เลิศสงครา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีค่าใช้จ่ายสินค้า และบริการต่อเดือน 5,001-10,000 มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด และมีการออมในสถาบัน การเงินมากที่สุด อาจจะเป็นเนื่องจากผู้ที่มีรายจ่ายน้อยเพราะรายได้ต่อเดือนน้อย และผู้ที่มีรายจ่ายสูงก็ อาจจะมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า และก็จะมียอดเงินออมสูงกว่า

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์ของการออม

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการ ออมด้านวัตถุประสงค์ของการออมในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานราชการควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนเห็นถึง ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการออม ว่ามีความสำคัญมากแค่ไหน ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่าย ในยามฉุกเฉิน หากประชาชนไม่มีเงินออมไว้ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินจึงจำเป็นต้องกู้เงินมาใช้จ่าย แต่หากมีเงินออม เก็บไว้ ก็จะไม่ต้องไปกู้เงินมาใช้ในเหตุการณ์ฉุกเฉินนั้น เป็นต้น

2. ด้านรูปแบบของการออม

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมด้านรูปแบบของการออมในระดับปานกลาง ดังนั้นสถาบันการเงินหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์เงินฝาก หรือวิธีในการออมเงินที่หลากหลาย ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความสะดวกในการเข้าถึงการออมรูปแบบต่างๆ มากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนมีความรู้สึกอยากออมเงินมากขึ้น

3. ด้านความถี่ของการออม

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีพฤติกรรมการออมในด้านความถี่ของการออมในแต่ละเดือนคิดเป็นร้อยละ 22.32 ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและแนะแนววิธีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างนิสัยการใช้จ่ายแบบพอเพียงและการประหยัดคอดออม เพื่อเพิ่มรายได้ ลดค่าใช้จ่าย และไม่ก่อหนี้สินทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อที่จะได้มีเงินหลังหักค่าใช้จ่ายแล้วมาเป็นเงินออมต่อเดือนเพิ่มมากขึ้น

4. ด้านปัจจัยส่วนบุคคล

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ส่วนบุคคลวัยทำงานที่มี สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีพฤติกรรมการออมต่างกัน ดังนั้น สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ตรงและเหมาะสมกับความ ต้องการของผู้ที่ต้องการออมเงิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจจะผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน เช่น ปัจจัยด้านจำนวนเงิน อัตราการว่างงาน ภาระหนี้สิน ผู้มีอิทธิพลในการออม อัตราภาษี รสนิยม ต้นทุน ค่าเสียโอกาสในการออม

2. ควรมีการศึกษาด้านประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น จึงควรขยายเขตด้านประชากรให้มากยิ่งขึ้น เช่น พฤติกรรมการออมของบุคคลในเขตจังหวัดอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น บุคคลวัยทำงานในเขตภาคใต้ ภาคอีสาน ภาคเหนือ เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด และได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กฤติภาส เลิศสงคราม (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์. ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- กุลธูกาน ตั้งทิวาพร (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จารุณี จอมโคกสูง (2555). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การเงินและการธนาคาร), มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ฐาปณี ไตรทอง (2555). *การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การเงินและการธนาคาร), มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นเรศ หนองใหญ่ (2560). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560). *การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปณิตดา คันธรส(2555). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการออมภาคเอกชนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปรารธนา เหล่าคนดี (2558). *พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน กรณีศึกษา พนักงานบริษัทฟู๊ดโปรดัก (สยาม) จำกัด และ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด*, การศึกษาอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เรืออากาศเอกหญิง ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558). *การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ*. การศึกษาอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วันดี หิรัญสถาพร และกลุ่มคณะ (2558). *พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ*, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์